

**TOVERI
(THE COMRADE)**

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

JOHN VALIMAKI, Editor & Manager

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
TELEPHONE — Office 363;
Editorial Dep't 832.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

**SUUREMPOINEN MUIS-
TOMERKKI KOLMAN-
NELLE INTERNA-
TIONALELLE**

"Istevijä" kertoo, että Pietariin ajotaan pystyttävä muistomerkki kolmannen internationaalin kunniaksi. Taiteilija Tatlin suunnitelmien mukaan tulee muistomerkistä rakennus, joka on puolitoinen kirkko ja kirkon torni. Rakennuksen sijaitaan erilaisia kolmannen internationaalin virastoja ja toimistoja.

**VANGITTUJEN TAKAU-
SIA ALENNETTU**

Industrialisti kertoo liittovaltioiden viranomaisten alentaneen Leavenworthin vankilassa vielä olevien i. w. välisten takauksia siten, että koko joukko mitä siellä vielä on, 43 miestä, pääsi pois \$50,000 takauksella. Vangit kuuluvat siihen 166 juttuun joiden asian vartamista ylempiin oikeuksiin parhailaan valmistellaan.

I. W. W:n yleinen puoluuskomitea on ryhtynyt keräämään takausrahaa saadakseen kaikki syytetyt vapaalle jalalle ainakin siksi kun juttu on lopullisesti ratkaistu.

Takaussumman alentamista pidetään merkkinä siitä, että hallitus alkaa hieman lieventämään luokkasotavankeja kohtaan harjoittamaansa painostusta. Heidän juttunsa kuitenkin ei ole vielä ratkaistu.

**ANTOIVAT ENGLANTILAI-
SELLE NÄYTTEN AME-
RIKALAISET JOUR-
NALISMISTA**

Kun Englannin Trades Union kongressin veljespuolesta, J. W. Ogden, piti äskettäin puheen A. F. L:n konventiosissa, Montreälissä, kosketteli hän myöskin työväen kansainvälistä yhteyttä. Sitä tehdessään selitti hän, että kansallisen yhteistyön ohella pitäisi työläisten liittyä yhteen ei ainoastaan lähimmän naapurimaan työväenjärjestöjen kanssa, mutta yhteen koko maailmaa käsittävään työväenjärjestöön. Täten me voimme ei ainoastaan parantaa asemaamme palkkatyöläisinä, vaan myöskin lujasti jär-

**Kahden internationalen
ulkopolitiikka**

(Kirj. G. T.)

I.
Keltaisen internationalen ulkopoliittikka eroa kokonaan kolmannen internationalen ulkopoliittikasta. Jälkimmäinen on olemassa ja täsmällinen on Bernin-Luzernin internationalen ulkopoliittikka epäselvä ja pohjaltaan periaatteeton. Sillä ei kaiken kaikkiaan ole muuta pyrkimystä kuin saada aikaan osittain lievennyksiä toisaalta suurvaltien poliittisessa, ja toiseltaan imperialistien valmistelun pikkupaikallulopoliittikka. Bernissä, Luzernissa, näiden kongressien valitseminen komission toimenpiteitä, toiseen internationalen kuuluvien ryhmien parlamenttijuhtauksessa — kaikkialla tapaamme me pikku paikkurien ohjelmaa. On suurenselven avulla käsitelty erilaisia suurempia ja pienempiä virallisen diplomatian viritämiä kysymyksiä, sellaisia kuin Slesvigin, Mecklenin, Tyrolin, Syyrian ja Georgian kysymykset, kysymyksiä, jotka koskevat joukkoa suurempia ja pienempiä osia syntyneitä tasavaltioita: mutta kaikkina näissä kysymyksissä rajoittuu keltaisen internationalen näyttelemä osa suurvaltien tekemään ratkaisujen tukemiseen taikka ehdotuksiin eräiden yksityiskokosten lieventämisestä, joiden ehdotusten tarkoituksena on suurvaltien poliittisen järjestelmän ruokottaminen eräiden hieman sivomakkain ja eräiden liian ilmeisesti työväenlehtien toimenpiteiden kaunistelun. Kansain liittoon nähden, jota toinen internationale ihanno, ei tä-

jäestyneinä estää uudet sodat, päätteli hän.
Tämän puheen sisällön selosti Associated Press-uutistoimisto kaikille tämän maan ja Englannin sanomalehdille näin: "Mr. Ogden varotti American Federationia, että sen on syytä jättävä kaikki sentapaiset internationaali kuin on se mikä Venäjällä ja muissa maissa on perustettu."

Luttuaan selostuksen puheesta oli Ogden pakahtua raivosta, sillä hän ei puhunut sanaakaan Venäjällä perustetusta intrnationaalesta, eikä missään tapauksessa puhunut varottavia sanoja mitään Internationalen vastaan vaan internationalismin puolesta yleensä. Ogden sanol saavansa tehdä vähintään kolme kaukukata työtä kotiin päästyään selittämään Englannin työläisille ettei hän ole puhunut sanaakaan Venäjän työväen valtaa tai kolmatta internationaalea vastaan, sillä porvarilliset uutistoimistot, jotka hänen mieleensä valhetellivat, kieltäytyivät vielä oikeasta juttu.

Tällä tapaa porvaristo ylläpitää vallankumouksellisille työväenjärjestöille vihamielistä henkeä työläisten keskuudessa. Ellei saada riittävästi juttua sellaista vanhan korppien, kun esim. Gompersin puheista, pannaan toisen maan työväenliikkeen edustajan suuhun sanoja, joilla tahdotaan osoittaa miten muka Englannin työväen edustajat vastustavat Venäjän työväenvaltaa ja kolmatta kansainvälistä.

Mutta porvarillinen sanomalehdistö palveleekin ainoastaan porvariston etuja ja ellei se kieräilyllä ja hiemmolla väärinymmärryksellä saa juttua porvarien etujen mukaisiksi, täytyy sen turvautua suoraan ja julkeaan valheeseen. Se toimii vanhan jesuiittain opin ja ohjelman mukaan luottaen siihen, että tarkotus pyhitää keinot.

**"YHTÄ MAATA KUIN
MAALARIN HOUSUT"**

Suomen eduskunnassa on viime kuun lopulla ja tämän kuun alussa tehty hallitukselle monta tuumaa välikysymystä. Niiden joukossa on ollut laittomasti erotettujen rautatieläisten ja postiloujen asia, vankileirillä yhä harjoitettu rääkkäykset, rauhanneon vitkastelut, sosialistien edustajakokouksen hajottaminen ja hallituksen päätös nostaa kokouksen osanottajia vastaan syytös valtiopetokseen valmistelusta. Kysymykset on tehty sosialistien edustajain taholta, mutta yhdessäkin tapauksessa ei välikysymyksen tekijät ole saaneet vapaimielisyydellä teeskenteleviä porvareita puolelleen, niin että kieraileva ja juonitteleva hallitus olisi saatu tiille teostaan. Porvaristo seisoo yksimielisenä ja raudanlujana hallituksen takana, hyväksyen kaikki törkeimmätkin väärinkäytökset ja sellaiset perustuslaillisten oikeuksien polkemiset, kuin sosialistien edustajakokouksen hajottaminen, e-

dustajain vangitseminen ja syyttäminen.
Tämän johdosta onkin Tampereellä ilmestynyt Kansan Lehti, joka muuten on ollut socialidemokraattisen puolueen kannalla, ottanut rötkittäkseen niihin opportunistisia puolueen johtomiehä jotka yhäi luottavat kompromissipolitiikkaan, sanoneen kirjotuksensa lopussa m. m. seuraavaa:

"Meillä siis porvaristo, pienistä keskinäisistä erimielisyyksistään huolimatta, muodostaa eheän valkoisen rintaman, joka taistelee kaikkea semmoista vastaan, mikä näyttäjä jollain tavalla uhkaavan porvariston luokkautta. Ja tässä taistelussa hyväksyy se käytettäväksi sellaisiakin keinot, joita valitunein osa porvaristostakin muissa maissa inhoaa ja halveksii.

Ottakoot tästä jo vihdoin oppiakseen ne sos-dem. puolueeseen lukeutuvat, jotka vielä viime aikoinakin ovat olleet siinä uskossa, että sos-dem. puolue voisi joskus käydä hyväksyseen porvariryhmän keskinäisiä erimielisyyksiä ja liittoutua jonkun "edistymielisen" koplan kanssa taantumuksellisimpia vastaan. Viime vuoden ja tämän vuoden aikana saavutetut kokemukset, viimeksi ne, joita tässä edellä on kosketeltu, osoittavat, että meidän "edistymieliset" porvarimme ovat aina täysin yksimielisiä taantumuksellisimpien kanssa, milloin porvariston luokkaedut ovat jollain tavalla kysymyksessä. — Aivan mieleton on siis esim. se ajatus, että socialidemokraatit astumalla hallitukseen jonkun edistymielisemmän porvariryhmän kanssa voisivat valloittaa joitakin etuja työväenluokalle.

On jo aika luopua moisista lapsellisista haaveista. Jokaisen socialidemokraatin on opittava ymmärtämään, että työväestön on luotettava vain omiin voimiinsa ja tätä silmällä pitäen luotettava luokkavoimaansa, niin että mahdollisimman pian kykenee tekemään lopun siitä mielivallasta mikä vielä nykyäänkin täällä vallitsee sekä myös mahdollisimman pian ottamaan sekä valtiollisen että taloudellisen vallan yksin käsiinsä."

Porvariston härkäpäinen peräänantamattomuus siis voi yhäistää sosialistejäkin ja estää toisen puolueen syntymisen. Sillä varmana voidaan pitää, että juuri se ministeriosastosiin taipuva ohjelma, jota puolueen pää-äänkannattaja, Socialidemokraatti, ajaa, on ennempi kuin mikäään muu antanut vauhtia uuden puolueen perustamiselle. Kun sellaiset seudut kuin esim. Tampere asetuttavat sitä täten vastustamaan, voidaan toivoa että tapahtunut hajaannus olisi vielä korjattavissa.

**TRUSTIDIKTATUURI LU-
JITTA VALTAANSA**

Joidenkin viime kuukausien ajalla on Amerikan poliittinen elämä näyttänyt merkkejä sii-

tä, että se musta taantumus, joka on ehdottomasti istunut satulassa ja hallinnut kaikkea viimeisten vuosien ajalla, menettäisi osan vallastaan vapaamielisemmälle porvarilliselle aineksele, että päästäisiin jälleen palautumaan siihen tilaan missä elettiin ennen sotaa, jolloin ihmisillä oli vielä kuitenkin hieman kansalaisoikeuksia jällellä.

Mutta viimeisten viikkojen ja näiden päivien tapaukset osoittavat, että nuo toiveet ovat olleet turhia ja että meillä on odotettavissa vaan samallaista vainoa ja ahdistusta mihin joutuu totuttu. Se tulee ehkä muuttamaan hieman muotoaan, se saattaa hakea laillisuuden vaippaa ennempi suojakseen, mutta nähdesämme miten trustit ottavat vallan kummassakin valta-
puolueessa, ei meillä ole mitään hyvää odotettavissa.

Republikaanien konventsiio joutui täydellisesti Wall Streetin käsiin. Trustivalta omistaa sen puolueen nyt täydellisemmin ja ehdottomammin kuin milloinkaan ennen.
Parhailaan koolla oleva demokraattipuolueen konventsiio näyttää menevän samaa tietä. Palmerilla ja Wilsonilla on ehdoton enemmistö edustajista puolellaan ja me tiedämme miltei heidän taakse järjestynyt joukko tulee tekemään työväen yrityksille ennen kaikkea radikaalimpiin työväen järjestöihin nähden. Riitelivätpä he keskenään ja toisten porvariryhmien kanssa miten paljon tahansa, voimme olla vakuuttettuja siitä, ettei heiltä ole parempaa odotettavissa kuin teustrustin Hardingiltakaan. Samoin kuin Johnsonin johtamat pikkuporvarilliset edustajat näyttävät nyt käsittelevän Bryanin johtamaa radikaalista demokraattista joukkoa Friscossa. Bryania ei ole laskettu edes ohjelmakomiteaan, eikä muutakaan sellaisiä jotka yrittäisivät puolueen ohjelman saada edes vaaleja varten kansantartpeita vastaavia lupauksia. Siellä ei tahdota teeskennellä enempi kuin Chicagosakaan. Taantumus tunteksenaan varma ei eikä tahdo edes näyttelläkään vapaamielisyyttä. Kun ei toinen puolue kerran mitään luvannut, ei toisenkaan tarvitse sitä tehdä. Ei ole enää mitään kilpailua, molemmat puolueet ovat samojen aineiden hallitavissa ja kysymys on ainoastaan siitä kumman kokouksen asettaminen ehdokkaiden kautta trustidiktatuuriin tulee vallan taas käsiinsä ottamaan, tai paremmin sanoen, vallankäyttöä jatkamaan.

Viime talviseen valkoseen terroriin ei ehkä uudelleen turvautuda ennen kuin poliittinen koneisto on uudelleen saatu järjestettyä, vaalit toimitettua ja kullekin trustipalvelijalle annettu tehtävänsä, mutta radikaalillakin hyväksyttiin kongressin istunnon lopulla jo valmiiksi, niin ettei sen laatisemissa tarvitse aikaa kuluttaa kun uudet isännät paikoilleen pääse-

vat. Poliittisten vankien vapauttamista ei ole tehty, eikä sota-ajan lakeja kumottu. Kaikki on siis kunnossa siltä varalta kun uusiin hyökkäyksiin ryhdytään.

Työväenpuolueen, non-partisanistien ja liberaalien puolue-yritykset eivät vielä ole siinä kunnossa että ne voisivat kolmannen puolueen nimellä kahden valta-
puolueen voittoa estää, tai edes kongressiedustuksesta vaikuttavampaa osaa vallata. Sosialismin ei työväestö ja farmit vielä uskalla turvautua. Niin ollen ovat trustit varmoja asemastaan saatuaan Frison konventsiiossa suorittettua saman työn mitä ne Chicagossa tekivät.

Mutta miten kauan tulee tämä valta kestämään. Tämän maan parhaimmat yliopistomiehet, kaukonäköisimmät poliitikoitsijat ja suurin osa niin sanottua oppineesta väestöstä alkaa myöntämään sen seikan ettei Amerikka voi pelastaa socialismin vallalta mikään muu kuin liberaalinen politiikka, reformit ja myönnytykset, että taantumus jos se vaan vielä saa muutaman vuoden hallintoaan nykyiseen tapaan jatkaa, tulee varmasti synnyttämään socialistisen liikkeen joka tulee todelliseksi voimatekijäksi, ellei sitä ennen jouduta suoraan vallankumoukseen. "Äärimäisydet seuraavat toisiaan", sanovat he, ja valittavat sitä että suurporvaristo on niin sokeaa ettei se tätä seikkaa näe ja lauhduta kasvavaa tyytymättömyyttä edes poliittisten vankien vapauttamisella, perustuslaillisten oikeuksien palauttamisella ja muulla sellaisella.

Jos heidän väitteensä on perää, jos sorto synnyttää vastustusta, kiristystä taisteluhallua, niin ei socialisteilla ole syytä huolehtia asiensa edistymisestä. Taantumus tulee hyökkäyksillään ja iskullaan tekemään sen mitä socialistinen kasvatustyö ei ole voinut tehdä. Tapahtuu se mitä aina ennenkin on tapahtunut milloin taloudellista kurjuutta, joukkojen puutteita, on ryhdytty parantamaan valtiollisella sorrolla, poliisivallalla, injunktsioneilla ja vankilalla. Venäjällä se johti suoraan työväen diktatuuriin, joisakin muissa maissa se on tuottanut toisellaisia seurauksia, mutta kaikkialla se on oman vastustajansa nostattanut. Eikä täälläkään voi toisin käydä.

Noin kuukausi takaperin pidettiin Suomen ammattijärjestöjen viides edustajakokous. Tämä kokous osotti ensiksikin sen, että ammattilinen liike, kaikista sitä kohdanneista ankarista koettelemuksista huolimatta, on kynnnyt uudelleen kohaamaan. Vaikka ei jäsenmäärä olekaan vielä entisen koinen, on järjestö lupaavan voimakas. Pahimman näkälään

**Suomen ammattijärjes-
töjen rakenne**

sin keinoin on periaatteessa yksi ja sama kysymys. Ranskan socialistsovittelijoita liikkui sodan kestäessä yhä vähän piiritystä Ranskassa kuin Venäjällä. Ponnistukset tarismin kaunistamiseksi Englannissa muodostivat vain yhden socialistsovittelijan toiminnan erikokoisohdan isänmaan puolustuksen suhteen, samalla kun toiset tämän toiminnan yksityiskohdat käsiteltivät heidän sekaantumisensa yleisiin kokouksiin tukeakseen kokoomushallitusta, heidän huonittelunsa lakkoja vastaan, heidän kieltolensa tunnusta ammattijärjestöä oikeudet j. n. e.

ohi mentyä on työväki alkanut uudelleen taistelemaan taloudellisia parannuksia itselleen, lakkojen ja järjestötoiminnan kautta.

Mutta samalla kun työväki on ryhtynyt järjestöään uudelleen rakentamaan, on myöskin otettu huomioon muuttuneet olosuhteet ja päätetty luoda järjestö uusille perusteille. Ennen kokousta oli lehdistä paljon a-lustuksia, joissa suositeltiin teollisuuskattain järjestymistä ja yleensä industrialisen unionismin periaatteiden ja menettelytapain hyväksymistä. Näiden esitysten mukaisesti päätettiin kokous järjestörakenteen muuttamisesta seuraavanlaisiksi:

**LIITOTTAIN JAKAUTUMI-
NEN JA RAJAT.**

Valiokunta on asettunut teollisuusliittomuotoperiaatteen kannalle. Tätä toteutukseen ehdottaa valiokunta, että Ammatijärjestöjen edustajakokous kehittämisohjelmiksi hyväksyy seuraavat Liitot ja niiden rajat:

1. Puuteollisuusliittokuntien liitto. Tähän tulisi kuulumaan lukuisia eri työaloja, jotka ovat sukulaisuudessa keskenään. Näitä luettelakoon: Verhoilijat, puunjalostus-, huonekalu- ja konttorikalusteiden työläiset, puulaiva- ja veneistä-möiden työläiset, puosorvaamojen, tynnyritehtaiden, pyörä- ja ajokaluetehtaiden työläiset, kehys- ja kultaustehtaiden työläiset, piano- ja urkuharmonitehtaiden työläiset, paju-rottinkitehtäjät, leikkikalujen-, fanneeri-, rulla- ja nappulätehtaiden työläiset, koulukalusteiden työläiset, harja- ja sive-lintehtaiden työläiset, korkki-, kävelykeppiin- ja sateensuojatehtaiden työläiset, rakennuspuusepät eli kirvesmiehet siihen asti kunnes rakennusteollisuusliitto muodostuu, ja muiden toisiin liittoihin lähemmän kuuluttamattomien puuteollisuuden sukulaistyöläiset.

2. Sahateollisuusliittokuntien liitto. Tämä liitto on myös teollisuus-, osaksi tehdasliitto ja tulisivat siihen kuulumaan: sahojen ja sahalaiteiden yhteydessä olevien höylääjien työläiset, halkosahojen, syrien valmistuslaitosten ja laatikotehtaiden työläiset sekä metsä- ja uiittotyöläiset.

3. Paperiteollisuusliittokuntien liitto. Tämä liitto tulisi olemaan puhtas tehdasteollisuusliitto. Tähän liittoon tulisivat siis varsinaisesti kuulumaan: paperitehtaiden työläiset, puuhiomo- ja pahvitehtaiden työläiset, selluloosatehtaiden työläiset, mikäli selluloosatehdas on itsenäinen tai paperitehtaan yhteydessä, mutta jos selluloosatehdas on sahalaiteiden yhteydessä ja

siinä sahuksen jätteistä valmistetaan selluloosaa, on sellainen tehtaan työväestön sopivinta yhtyä sahateollisuusliittokuntien liittoon. Paperiteollisuusliittokuntien liittoon tulisivat vielä kuulumaan: tapettehtaiden sekä paperinjalostehtaiden työläiset, kun myös paperipussien ja kartongin tekijät.

4. Elintarveteollisuusliittokuntien liitto. Tähän voisivat kuulua: Tehdas- y. m. leipomojen työläiset, keksi- ja makaronitehtaiden työläiset, jauho- ja ryynimyllyjen, liha-, kala- y. m. itsenäisten ravintoainetyöpaik-
kien työläiset, elleivät ne ole jonkun muun laitoksen yhteydessä, jolloin ne kuuluvat siihen liittoon, mihin laitoksen varsinaisen työväki kuuluu.

5. Kiviteollisuusliittokuntien liitto. Tähän kuuluisivat: porarit, hakurit, hiojat, kiinnapanijat, vuokivitehtaiden työläiset, katukivien hakkaajat, kadunlaskijat, kivityöläiset (rusnari) ja rakennusien perustusten tekijät. Siihen asti, kunnes rakennusteollisuusliittokuntien liitto perustetaan, ovat kalkkivitehtaiden työläiset tähän liittoon kuuluvat.

6. Kutomateollisuusliittokuntien liitto. Tähän liittoon tulisivat kuulua: Pellavanpuhdistustyöläiset, tekovillatehtaiden, puuvillatehtaiden, pellavatehtaiden, nauhankutomotehtaiden, pitsitehtaiden ja värjäystehtaiden työläiset sekä trikoo- ja sukankutomojen työläiset, toisin sanoen kaikki, jotka lankeavat ja kutomotuotteiden valmistuksessa ja niiden värjäyksessä työskentelevät.

7. Metalliteollisuusliittokuntien liitto. Tämän liiton piiriin kuuluvat: Maasuunen eli raudanvalmistuslaitosten työläiset, valimojen, konepajojen, nauha- ja rautalanekatehtaiden, villatehtaiden, sahanterätehtaiden, putkijotehtaiden, sähkökone- ja kuntoonpanetehtaiden, sähkövalaistus- ja voimansiirtolaitosten, rautalaivatelakain, messinki- ja tinavalmioiden, karkea- ja hienotaontapajojen sekä yleensä kaikkein metalliteollisuuslaitosten työläiset, mikäli ne eivät työskentele muiden liittoihin kuuluvilla toiminta-alueilla. Vielä on mainittava lakki-, pelti- ja vaskiseipät sekä muut käsitteollisuuden luontoisilla aloilla työskentelevät metallityöläiset, kuten puukosepät, kulta- ja hopeaseipät, kellosepät ja kai-
vertajat.

8. Kirjateollisuusliittokuntien liitto. Tämä liitto voi sulkea piiriinsä: Kirjanpainajat, kone- ja käsintalojat, kivipaino- ja kemigrafityöläiset ja kirjansito-
myöläiset.

9. Nahkateollisuusliittokuntien liitto. Liiton ala käsittää jalkeen- ja käsinetehtaat ja työpa-
la, nahkuri- ja satulasepäntiik-
keit ja remmittehtaat.

10. Vaateustyöläisliittokuntien liitto. Liittoon kuuluvat kaikki vaatusten valmistuksen aloilla työskentelevät käsityö- ja tehdastyöläiset, ellei työpaikka ole jonkun muun työlaitoksen yhteydessä, jolloin he kuuluvat

hallitusten välisen ulkopoliittikan alalla ja sen ohjelman tässä kysymyksessä täytyi olla puhtaasti kieltelisen, s. t. s. sen tarkoituksena tuli olla valloitevoimin hallitusten ulkopoliittikan vastustaminen niin hyvin mitä tuli sen järjestelmän yleensä kuin sen yksityisiltä päämääriltäkin. Taite-
luotoita siltomaallilukkaa, aseistautumista, soita ja koko verhoitua ja avoimia valloituksia vastaan, kas-
sella internationalen vallankumouksellisen silven ulkopoliittisen tarkotuserperät. Ne olivat puhtaasti kieltelisiä. Itse asiassa oli tässä kysymyksessä yhä kieltelinen ohjelma kuin Baseliassa Idän kysymysten ratkaisemiseksi hyväksytty, mikä oli pikemminkin kumousohjelma Balkanin kansalle itselleen kuin mikään ulkopoliittinen ohjelma sinänsä. Tämä nimitys annettiin sille erehdyksestä, ja yhä harhaanjohtavaa on väittää, että socialistiset puolueet, hyväksymällä Baselin päätöslauseimat, olivat ulkopoliittikan alalla astuneet passiivisen toiminnan tiele. Baselin päätöksillä ei ollut mitään yhteistä passiiviseen työskentelyyn kanssa; ne olivat Balkanin kansalle lausuttua kumouksellisia ohjeita heidän taistelussaan omia hallituksiaan vastaan. Ja mitä tuli näihin Baseliassa muiden maiden socialistsipolueille annettuihin ohjeisiin, oli niiden luonne puhtaasti kieltelinen, käsittäen ne taistelun niiden omien hallitusten ulkopoliittikka vastaan. Baselin päätökset eivät olleet mitään muuta kuin sen totuuden mitä vahvin vakuuttaminen, ettei internationalen vallankumouksellisella silvellä hallitusten välisen ulkopoliittikan alalla voinut olla mitään passiivista ohjelmaa ja että sen ulkopoliittisen ohjelman täytyi olla kieltelisen, a. t. s. vastustaa kapitalististen hallitusten politiikkaa.